24/07/2021

Η Μονεμβασία εόρτασε την 200η Επέτειο από την Απελευθέρωση της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Ιστορική ημέρα ήταν για τη Μονεμβασία η 23η Ιουλίου 2021, καθώς αφ ενός εορτάστηκε η επέτειος των 200 ετών από την απελευθέρωση της πόλης από τους Οθωμανούς, αφετέρου – ύστερα από 306 χρόνια λειτουργικής σιωπής – τελέσθηκαν με μεγαλοπρέπεια τα θυρανοίξια του Ι.Ν. Αγίου Νικολάου εντός της καστροπολιτείας.

Ειδικότερα, στις 9.30 το πρωί, προεξάρχοντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου** και παρούσης της **Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Λίνας Μενδώνη**, τελέσθηκαν τα θυρανοίξια του ιστορικού Ι.Ν Αγίου Νικολάου.

Αμέσως μετά, εντός του Ναού, τελέσθηκε η Δοξολογία για τον εορτασμό των 200

ετών από την απελευθέρωση της ιστορικής πόλης της **Μονεμβασίας**. Τον πανηγυρικό της ημέρας εξεφώνησε, με γλαφυρό τρόπο, ο κ. Δημήτριος Ανδριτσάκης, ομότιμος καθηγητής της Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ακολούθως μίλησε εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεώς ο εφημέριος Μονεμβασίας, Πρωτ. Κωνσταντίνος Κρυπωτός, ο οποίος αναφέρθηκε στην ιστορία του Ναού και στις προσπάθειες δεκαετιών για την επαναλειτουργία του. Παράλληλα ευχαρίστησε την Υπουργό Πολιτισμού για την πολύτιμη βοήθεια και το αμέριστο ενδιαφέρον της για πολλά έργα εντός της καστροπολιτείας.

Η ομιλία του π. Κωνσταντίνου επισφραγίστηκε με την προσφορά από τον **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μονεμβασίας κ. Ευστάθιο** προς την **κα Μενδώνη** ενός ιερού εκτυπώματος του Αγίου Νικολάου, ως ανάμνηση των θυρανοιξίων και ως ελάχιστο αντίδωρο για την εν γένει προσφορά της Υπουργού στη Μονεμβάσια.

Παίρνοντας τον λόγο η **Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού** ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο, για το συμβολικό δώρο και για την εξαιρετική συνεργασία επί σειρά ετών σε έργα θρησκευτικού ή άλλου ενδιαφέροντος σε όλη την επικράτεια της Ιεράς Μητροπόλεώς Μονεμβασίας και Σπάρτης. Παράλληλα διαβεβαίωσε ότι η μέριμνα του Υπουργείου θα συνεχίσει να είναι απόλυτα ενεργή τόσο στη Μονεμβάσια, όσο και στην υπόλοιπη Λακωνία, που βρίθει ιστορικών μνημείων.

Ο Σεβασμιώτατος στην προσλαλιά του αναφέρθηκε στην ιστορική επέτειο των 200 ετών από την απελευθέρωση της Μονεμβασίας, ενώ ευχαρίστησε θερμά την **Υπουργό Πολιτισμού** και όλους όσοι συνέβαλαν στα θυρανοίξια του Ι.Ν Αγίου Νικολάου και στα υπόλοιπα σημαντικά έργα που πραγματοποιούνται ή έχουν ολοκληρωθεί στον ευλογημένο αυτό τόπο.

Χαιρετισμό επίσης απηύθυναν οι Βουλευτές Λακωνίας κύριοι Νεοκλής Κρητικός και Σταύρος Αραχωβίτης, ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Παναγιώτης Νίκας και ο Δήμαρχος Δ. Μονεμβασίας κ. Ηρακλής Τριχείλης.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Ι.Ν Αγίου Νικολάου, σύμφωνα με την κτητορική επιγραφή που είναι

τοποθετημένη στο τριγωνικό αέτωμα της δυτικής θύρας εισόδου, κατασκευάσθηκε το έτος 1703 με δαπάνες του ιατροφιλόσοφου Ανδρέα Λικινίου. Από γραπτές πηγές γνωρίζουμε ότι ο Ναός του Άγιου Νικόλαου ανεγέρθηκε πλησιόχωρα της πατρογονικής εστίας των Λικινίων και μάλιστα επάνω σε παλαιότερο ναό, των βυζαντινών χρόνων, του οποίου τα ερείπια είναι μέχρι σήμερα ορατά στη νότια εξωτερική πλευρά. Στην κτιστή Αγία Τράπεζα του Αγίου Νικολάου έλαβε χώρα για δώδεκα ολόκληρα χρόνια ελεύθερου χριστιανικού βίου (1703–1715) το αναίμακτο θυσιαστήριο, το οποίο, μετά την ατιμωτική παράδοση της πόλης στους Τούρκους, διαδέχθηκε η μαρτυρική θυσία των γηγενών κατοίκων, μεταξύ αυτών και του κτήτορος του ναού, Ανδρέα Λικινίου. Στα νεώτερα χρόνια ο ναός του Αγίου Νικολάου λειτούργησε ως σχολείο και στο πλαίσιο αυτό υπέστη στο εσωτερικό του μια σειρά επεμβάσεων για τη λειτουργία της νέας χρήσης, όπως κατασκευή διαχωριστικού τοίχου ανάμεσα στον χώρο του Ιερού και τον κυρίως ναό και υπερύψωση του δαπέδου. Το χρονικό διάστημα 1829–1830 στέγασε το Αλληλοδιδακτικό Σχολείο Μονεμβασίας και από το 1839 μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα το Δημοτικό Σχολείο Μονεμβασίας. Έκτοτε ο Ιερός Ναός παρέμεινε κλειστός λόγω οικοδομικών προβλημάτων και λοιπών φθορών που αντιμετώπιζε. Στο πλαίσιο του Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης πραγματοποιήθηκαν εργασίες αναστηλώσεως του Ναού, που περατώθηκαν το έτος 2006.

Αμέσως μετά έγινε μετάβαση στο χώρο της πλατείας του Ελκομένου Χριστού, όπου τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση και αποδόθηκαν τιμές στους ένδοξους προγόνους μας. Σημειώνεται ότι οι λαμπρές εκδηλώσεις, που κάθε χρόνο διοργανώνει ο Δήμος Μονεμβασίας, με κορύφωση την αναπαράσταση της πυρπόλησης της τουρκικής γαλέρας στο λιμάνι, φέτος δεν πραγματοποιήθηκαν, λόγω των μέτρων για τον περιορισμό διασποράς του κορωνοϊού.

(φωτογραφικό υλικό: Ιωάννης Τσόκρης και φωτογραφείο Δ. Σιάχου)

ΟΜΙΛΙΑ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΥΠΩΤΟΥ

Παναγιώτατε πάτερ καὶ δέσποτα, πρωτοκάθεδρε τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν Μονεμβασιᾳ Ἐκκλησίας. Ἐξοχωτάτη κυρία ὑπουργέ. Ἀξιότιμε κύριε Δήμαρχε. Αξιότιμε κύριε περιφερειάρχα , Αξιοτιμοι κυριοί βουλευτές του νομού μας. Αξιότιμε κύριε πρόεδρε της τοπικής κοινότητος Μονεμβασίας Ἀξιότιμοι κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν αρχών , και των σωμάτων Ασφαλείας, Λαὲ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε,

Τὸ ἔτος 537 ὁ αὐτοκράτωρ τῆς ἀνατολικῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας Ἰουστινιανὸς ἐγκαινίασε ἕναν ναὸ ποὺ ἔμελε νὰ ἀποτελέσει τὸν καθεδρικὸ Ναὸ συμπάσης τῆς ὀρθοδοξίας, τὸν Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Καὶ παρ’ ὅτι ἀργότερα –κρίμασιν οἷς μόνος ὁ Κύριος οἶδεν μετετράπη διαδοχικὰ σὲ ῥωμαιοκαθολικὸ Ναό, σὲ μουσουλμανικὸ τζαμί, σὲ μουσεῖο καὶ πάλι σὲ τζαμί, στὴ συνείδηση ὅλων μας παραμένει ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, καὶ ἔνδακρεις προσδοκοῦμε τὴν ἀποκατάσταση αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀδικίας.

Ο Ναός του Αγίου Νικολάου στην Κάτω Πόλη της Μονεμβασίας, σύμφωνα με την κτητορική επιγραφή που είναι τοποθετημένη στο τριγωνικό αέτωμα της δυτικής θύρας εισόδου, κατασκευάσθηκε το έτος 1703 με δαπάνες του ιατροφιλόσοφου Ανδρέα Λικινίου.

Από γραπτές πηγές γνωρίζουμε ότι ο Ναός του Άγιου Νικόλαου ανεγέρθηκε πλησιόχωρα της πατρογονικής εστίας των Λικινίων και μάλιστα επάνω σε παλαιότερο ναό, των βυζαντινών χρόνων, του οποίου τα ερείπια είναι μέχρι σήμερα ορατά στη νότια εξωτερική πλευρά. Το μνημειακό ύφος του τρουλλαίου οικοδομήματος και η δεσπόζουσα θέση του μέσα στον οικισμό διατρανώνει τη θεία πίστη και την ευγνωμοσύνη του κτίτορος προς τον Πανάγαθο Θεό, σε μια χρονική συγκυρία κατά την οποία η Μονεμβασία, απελευθερωμένη από τον ζυγό των αλλοδόξων Αγαρηνών, είχε τεθεί υπό την προστασία των Βενετών. Ο Ανδρέας Λικίνιος δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτό το φιλόδοξο από πλευράς οικοδομικής και αρχιτεκτονικής έργο αλλά προχώρησε και στη χορηγία μιας σπουδαίας καλλιτεχνικής δημιουργίας, της δεσποτικής εικόνας του Ελκομένου Χριστού που κοσμεί από το 1700 το τέμπλο του μητροπολιτικού ναού.

Στην κτιστή Αγία Τράπεζα του Αγίου Νικολάου έλαβε χώρα για δώδεκα ολόκληρα χρόνια ελεύθερου χριστιανικού βίου (1703–1715) το αναίμακτο θυσιαστήριο, το οποίο, μετά την ατιμωτική παράδοση της πόλης στους Τούρκους, διαδέχθηκε η μαρτυρική θυσία των γηγενών κατοίκων, μεταξύ αυτών και του κτίτορος του ναού, Ανδρέα Λικινίου.

Στα νεώτερα χρόνια ο ναός του Αγίου Νικολάου λειτούργησε ως σχολείο και στο πλαίσιο αυτό υπέστη στο εσωτερικό του μια σειρά επεμβάσεων για τη λειτουργία της νέας χρήσης, όπως κατασκευή διαχωριστικού τοίχου ανάμεσα στον χώρο του Ιερού και τον κυρίως ναό και υπερύψωση του δαπέδου. Το χρονικό διάστημα 1829–1830 στέγασε το Αλληλοδιδακτικό Σχολείο Μονεμβασίας και από το 1839 μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα το Δημοτικό Σχολείο Μονεμβασίας. Έκτοτε ο Ιερός Ναός παρέμεινε κλειστός λόγω οικοδομικών προβλημάτων και λοιπών φθορών που αντιμετώπιζε.

Στο πλαίσιο του Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης πραγματοποιήθηκαν εργασίες αναστηλώσεως του ναού που περατώθηκαν το έτος 2006. Και ενώ απομακρύνθηκαν όλα τα πρόσθετα στοιχεία που είχαν αλλοιώσει την αρχική αρχιτεκτονική φυσιογνωμία του, ο μεταγενέστερος συμπαγής τοίχος που διαχωρίζει το Ιερό από τον κυρίως ναό και ο οποίος έχει κατασκευαστεί στα νεώτερα χρόνια για τις ανάγκες στέγασης του Αλληλοδιδακτικού και Δημοτικού Σχολείου Μονεμβασίας, διατηρήθηκε, με κύριο σκοπό τη μη απόδοση του Ιερού

Ναού στη χριστιανική λατρεία, όπως άρμοζε, και συνακόλουθα στο χαρακτηρισμό του από τους ιθύνοντες του Υπουργείου Πολιτισμού ως πολιτιστικού χώρου για τη φιλοξενία ποικίλων πολιτιστικών δράσεων. Αυτό όμως αντιβαίνει τον εκκλησιαστικό χαρακτήρα του μνημείου και τον σκοπό για τον οποίο το ανήγειρε ο κτήτορας Ανδρέας Λικίνιος.

Στο σημείο αυτό, εξοχωτάτη κυρία υπουργέ, από βάθους καρδίας σας ευχαριστούμε για την καθοριστική συμβολή σας για την αποκατάσταση αυτής της αλλοίωσης του ιερού χώρου και την απόδοσή του στη χρήση για την οποία κατασκευάστηκε.

Η ιστορία του Ανδρέα Λικίνιου

Η οικογένεια του Ανδρέα Λικίνιου υπήρξε μία από τις σημαντικότερες οικογένειες της Μονεμβασίας, η οποία ανέδειξε πλήθος ιατρών και ιερωμένων. Μέλη της διετέλεσαν ιερείς και χαρτοφύλακες του παλαιού Μητροπολιτικού Ναού του Ελκομένου Χριστού Μονεμβασίας. Στην οικογένεια αυτή ανήκε ο κώδικας 220 της Μονής Κουτλουμουσίου που περιέχει κείμενα και σημειώματα σχετικά με την ιστορία της Μονεμβασίας.

Κλάδους της οικογένειας των Λικινίων συναντούμε τόσο στη Μονεμβασία όσο και

στην Κρήτη, από τους οποίους αναδείχθηκαν ιερείς, ιατροί και τοπικοί παράγοντες σε σημαίνουσες θέσεις και με αρκετή εμβέλεια.

Ο Ανδρέας Λικίνιος άσκησε την ιατρική στην Κωνσταντινούπολη σε χρονική περίοδο που δεν μπορεί να προσδιοριστεί με ακρίβεια. Η πορεία του όμως, στον ιατρικό κλάδο ήταν επιτυχημένη και, μάλιστα, θεράπευσε και τον σουλτάνο Αχμέτ που είχε προσβληθεί από ευλογιά και κινδύνευε να πεθάνει. Ο σουλτάνος, από ευγνωμοσύνη, τον αντάμειψε πλουσιοπάροχα και του απέλυσε χατισερίφ, έγγραφο σύμφωνα με το οποίο απαγορευόταν ρητώς σε οποιονδήποτε μέσα στην επικράτειά του να βλάψει τον άνθρωπο που τον έσωσε.

Επίσης, υπάρχουν αναφορές ότι πιθανότατα περίπου το 1696-1697, περίοδο κατά την οποία βρισκόταν στο Ιάσιο, ο κτήτορας του ναού του Αγίου Νικολάου υπήρξε αρχίατρος του ηγεμόνα της Μολδαβίας, Δημητρίου Καντεμίρ, ο οποίος τον εκτιμούσε ιδιαιτέρως, όπως συνάγεται από το ότι τον συγκαταλέγει ανάμεσα στους σύγχρονούς του Έλληνες λογίους

Το 1703 ο Ανδρέας Λικίνιος εγκαινίασε τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, την κατασκευή του οποίου είχε αναλάβει ο ίδιος εκ θεμελίων σε οικόπεδο που ανήκε στην οικογένειά του. Στο χώρο ανέγερσης του ναού υπήρχε άλλη εκκλησία αφιερωμένη στον ίδιο Άγιο, η οποία, επίσης, ανήκε στην οικογένειά του.

Λίγα χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα τον Αύγουστο του 1715 ο Ανδρέας Λικίνιος υπέγραφε σε υπόμνημα προς τη Γαληνοτάτη ως «σύνδικος» Μονεμβασίας, δεύτερος μετά τον Μητροπολίτη Μονεμβασίας Γρηγόριο. Στο υπόμνημα αυτό ανέφεραν τις ανησυχίες τους βλέποντας τον τούρκικο κίνδυνο, ο οποίος πλησίαζε και εφιστούσαν την προσοχή σχετικά με τις ελλείψεις και τα αμυντικά προβλήματα της πόλης τους.

Οι ανησυχίες τους δυστυχώς επαληθεύθηκαν. Λίγες ημέρες αργότερα, και συγκεκριμένα στις 16 Σεπτεμβρίου 1715 η Βενετία παρέδωσε τη Μονεμβασία στους Τούρκους με μία ύποπτη συνθήκη και αποχώρησε.

Αποτέλεσμα ήταν ο σφαγιασμός μεγάλου αριθμού των κατοίκων και η αιχμαλωσία πολλών άλλων. Μέσα σε αυτό το ταραχώδες κλίμα ο Ανδρέας Λικίνιος κατηγορήθηκε ότι βρίσκεται σε συνεννόηση με τους Βενετούς και την ίδια χρονιά μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Οι προσπάθειές του να αποδείξει ότι ήταν εκείνος που είχε άλλοτε σώσει τη ζωή του σουλτάνου απέβησαν άκαρπες και τελικά απαγχονίστηκε έχοντας τυλιγμένο στο λαιμό του το χατίσερίφ, που θεωρητικά θα έπρεπε να του προστατέψει τη ζωή. Οι Οθωμανοί, μη αρκούμενοι στο μαρτυρικό θάνατο του Ανδρέα Λικίνιου, προχώρησαν στη μετατροπή του Ιερού

Ναού, που ο ίδιος είχε ιδρύσει, σε αποθηκευτικό χώρο (οπλοστάσιο).

Εἰσήκουσεν ὁ Θεός, Παναγιώτατε, τὶς ἐπὶ 41 συναπτᾶ ἔτη γονυπετεῖς παρακλήσεις σας καὶ ἔφερε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὥστε σὲ ἕνα ἀκόμη ἱερὸ θυσιαστήριο νὰ τελεῖται στὸ ὄνομά σας ἡ θεία Εὐχαριστία. Ἡ ἁγία Τράπεζά του ἀπὸ ἀποθηκευτικὴ ἀναβαθμίδα νὰ ξαναγίνει ἀναίμακτο θυσιαστήριο, Γολγοθᾶς καὶ Πανάγιος Τάφος. Δὲν θὰ ζούσαμε τὴν σημερινὴ χαρὰ ἐὰν δὲν ἤσασταν ἐσεῖς ὁ σοφὸς οἰακοστρόφος τῆς νοητῆς νηὸς τῆς ἐν Μονεμβασίᾳ καὶ Σπάρτῃ Ἐκκλησίας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε λοιπὸν καθηκόντως ὄχι ἁπλῶς γιὰ αὐτὰ ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια κάνετε, ἀλλὰ γιὰ αὐτὸ ποὺ εἶσθε!

Ἀλλὰ δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦλθε κατὰ τὴν συγκεκριμένη στιγμὴ τῆς δικῆς σας ὑπουργίας, κυρία Ὑπουργέ. Ἄλλωστε ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου δὲν εἶναι τὸ μόνο ποὺ σᾶς συνδέει μὲ τὴν ἱστορικὴ τούτη πόλη. Παρευρεθήκατε καὶ στὰ θυρανοίξια τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἐνῷ τὸ ὄνομά σας εἶναι συνδεδεμένο καὶ μὲ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας τῆς Ἄνω Πόλεως, καθὼς καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης. Πῶς ἀλήθεια νὰ ἐκφράσουμε τὶς εὐχαριστίες μας πρὸς τὸ πρόσωπό σας; Δὲν δύναται ἡ γλῶσσά μας νὰ ἐξωτερικεύσει πλήρως αὐτὰ ποὺ ἡ καρδιά μας νιώθει. Τὸ πρόσωπό σας εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένο μὲ τὴν ιστορική πόλη μας, γι’ αὐτὸ καὶ ἀρκούμεθα μόνον νὰ στρέψουμε ἱκετευτικῶς τὴν προσευχή μας πρὸς τὸν Ἑλκόμενο Χριστό, ὥστε διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου νὰ σᾶς παρέχει πᾶν δώρημα τέλειο.

Θερμὲς εὐχαριστίες ἐπίσης ὀφείλουμε στὸν γενικὸ γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ γιὰ τὴν τιτάνια προσπάθεια καὶ συμβολή του στὴν ὅλη διαδικασία των εγκρίσεων από τα δύο συμβούλια του ΚΑΣ , καθὼς καὶ στὴν Διευθύντρια τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Λακωνίας και σε όλο το προσωπικό της υπηρεσίας γιὰ ὅλες τὶς ἁρμόδιες ἐνέργειες ποὺ ἔκανε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ὥστε νὰ φθάσουμε στὴν σημερινὴ ἡμέρα, ολόθερμες ευχαριστίες οφείλουμε προς τον κύριο Δήμαρχο και όλο το προσωπικό της δημοτικής ενότητας Μονεμβασίας με επικεφαλή τον κύριο Αντιδήμαρχο για την πολύτιμη και έμπρακτη βοήθεια τους να καθαριστεί ο ναός μιας και τα τελευταία χρόνια ήταν αποθηκευτικός χώρος.

Στὴ σημερινὴ ἱστορικὴ ἡμέρα, 23η Ἰουλίου, κατὰ τὴν ὁποία ἑορτάζουμε τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τῶν Οθωμανών, συγχρόνως εορτάζουμε και τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Ναοῦ, ὁ κτίτωρ τοῦ ὁποίου ἐμαρτύρησε ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν .

Σημαίνουσα ημερομηνία ἡ 23η , καθότι 23η μηνὸς Μαΐου ἐπεστράφη καὶ ἡ κλαπεῖσα εἰκόνα τῆς Σταυρώσεως. Εἴμεθα δὲ ἀπολύτως σίγουροι, κυρία ὑπουργέ,

ὅτι θὰ ἐνεργήσετε τὰ δέοντα, ὥστε κατὰ παρόμοιο τρόπο και με την δική σας υπογραφή νὰ ἐπιστραφοῦν καὶ οἱ λοιπὲς 34 κλαπεῖσες εἰκόνες ποὺ σήμερα βρίσκονται στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν, ἀποκαθισταμένης τοιουτοτρόπως ἄλλης μίας ἀδικίας.

Κατακλείοντας τὴν ταπεινή μου αὐτὴ προσλαλιὰ ἀποστρέφω τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδιά μου πρὸς τὸν θαυματουργὸ ἅγιο Νικόλαο τὸν μυροβλύτη, ὥστε νὰ μεσιτεύσει πρὸς τὸν ἰατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Κύριο, ὅπως ῥύσει τὴν πατρίδα μας καὶ ὅλο τὸν κόσμο ἀπὸ τῆς ἐνσκηψάσης δεινῆς πανδημίας.

Ζητῶ δὲ ἀπὸ τὴν ἐξοχότητά σας, κυρία ὑπουργέ, τὴν ἄδεια σας ὥστε, δεδομένου τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ναὸς τοῦ Ἑλκομένου εἶναι ὑπὸ ἀνακαίνιση, καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἶναι ὁ μεγαλύτερος της πόλεως σὲ χωρητικότητα, γιὰ λόγους καθαρὰ προληπτικοὺς κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς πανδημίας καὶ στοιχούντες πρὸς τὶς ὑγειονομικὲς διατάξεις καὶ κρατικὲς ἐπιταγές, παρ’ ὅτι τὸ ποσοστὸ τῶν ἐμβολιασμένων Μονεμβασιωτῶν ἀνέρχεται ἄνω του 80%, μέχρι παύσεως τῆς πανδημίας νὰ τελοῦμε ὅλες τὶς ἱερὲς ἀκολουθίες στὸν ἱερὸ αὐτὸ Ναό, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφευχθεῖ κάθε πιθανό φαινόμενο συνωστισμοῦ κατὰ τὶς ἱερὲς ἀκολουθίες.

Χαῖρε, σὺ Λικίνιε μάκαρ Ἀνδρέα, ὅτι πάλιν ἔβλεψας Ναὸν χειρῶν σου ὡς θυσιαστήριον τοῦ Νικολάου Μύρων τοῦ θαυματουργοῦ καὶ μυροβλύτου ἀρχιερατεύοντος τοῦ Εὐσταθίου Ὑπουργείσης δὲ σεπτῶς Λίνας Μενδώνη.

Εις ανάμνηση δε αυτού του μεγάλου και ιστορικού για τον τόπο μας γεγονότος που μετά από 306 ολόκληρα χρόνια ξανά λειτουργεί ο ιερός Ναός και ως ελάχιστο αντίδωρο για την πρόσφορα σας δεχθείτε παρακαλώ κυρία Υπουργέ, δια των χειρών του σεπτού Ποιμενάρχου μας, ιερό εκτύπωμα του Αγίου Νικολάου ως φυλακτήριο στο σπουδαίο και πολυεύθυνο έργο σας.